

Solregn

som trasiga jeans känns mot låren en varm sommardag
din kropp mager nära min och fläckigt tyg mellan armar och ben
du säger att vi är ensamma tillsammans men känslan är alltid en fågelvinge i min bröstorg

du har tusen fingrar mot fuktig hud om natten, jag låtsas inte känna dem under täcket. vi har varit i så många rum. alla mina ord till dig är rum om natten, rum där damm faller om dagen. där små sorger faller mot lakanen när du sover. små sorger i allt du vidrört. varje dag tar du med dig nya tårar hem i jeansfickan.

ibland väcker jag någon med vått hår kvava nätter. någon som lindar sina ben runt mina när jag verkar sova. och jag ligger helt stilla utan att våga ta nästa andetag. det doftar hallon. han sover i tunna vita lakan uppdragna till näsan.

vi har tjocka filter på oss varma sommarnätter. kackerlackorna ser på oss genom nätdörrarna. du gör allt för att hålla mig kvar. du lägger piller i min champagne, du ger mig nästa påse vitt, stjälar mina skor och går ut i natten ensam.

någon har tvillinglika ansiktsdrag mittemot i halvljuset. mjölkvita händer med avbitna naglar. någon med mandelformade ögon och ett tyst skratt utan att se upp. vi målar teckningar som aldrig tar slut. vi sotar dem i kanterna och skär bort bitar med matknivar och klistrar på nya bitar med glitterlim. någon har glitter på överläppen.

det gör aldrig så ont att få vassa skärvor av glas dansande mot hårbotten som det gör när någon försvinner ut i mörkret på en cykel med punktering. när någon kommer tillbaka med nålvassa ögon och rodnade kinder och jag ligger i rummet bredvid med en tyst tornado innanför bröstbenet.

nätterna är allt vi ser, de har en särskild doft. luften är fuktig och kompakt när vinden aldrig rör den. vi äger bara våra nätter skuldra mot skuldra. en israel säljer silversmycken i ett sammetsrött ställ där bilar rusar förbi som eldgula spår i mörkret och han sorterar smyckena natten igenom. det blir aldrig rätt.

det regnar solregn när vi vaknar och eldögon nedför balkongräcket. jag sitter ensam på betongen och billiga kinesiska fyverkeripjäser smäller av mot gatan. någon är vid ett berg barfota, långt borta. det är den sista natten. den tredje fågeln har flygit mot stjärnlösa rosa skyar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Strips med Poeter.se id #27155 innehar upphovsrätten